o-c decl rom

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREŞTI
Bd. Unirii nr.37, Sector 3
Bucureşti
SECŢIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Destinatar:
ASOCIATIA BANKWATCH ROMANIA
sector 6, Bucureşti, STR. BOISOARA, nr. 24, ap. 2, Cod postal 060227

DOSARUL NR. 34493/3/2013
Materia: Contencios administrativ şi fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: anulare act administrativ acordul de mediu nr. 15/19.11.2012
Complet: c4 - ca ncpc

COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ
NR. 1169/2015 DIN DATA DE 17 Februarie 2015

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 1169/2015, pronunţată la data de 17 Februarie 2015, de către TRIBUNALUL BUCUREŞTI SECŢIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL.

PARAFA ŞEFULUI INSTANŢEI
(ştampilă)

TRIBUNALUL BUCUREŞTI
PREŞEDINTE
Judecător: LAURA-MARINA ANDREI

GREFIER,

R.S. 02.12.2015 16:09:19

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREŞTI
SECŢIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR. 34493/3/2013

ÎNCHEIERE
ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN DATA DE 29.01.2015
Tribunalul constituit din:
PREŞEDINTE: LAVINIA MAGDALENA BULGARU
GREFIER: RĂZVAN MIHAI SANDA

Pe rol se află soluţionarea acţiunii de contencios administrativ având ca obiect *anulare act administrativ – acordul de mediu nr. 15/19.11.2012* formulate de reclamanţii GREENPEACE CEE ROMANIA şi ASOCIAŢIA BANKWATCH ROMÂNIA, în contradictoriu cu pârâţii AGENŢIA DE PROTECŢIE A MEDIULUI GORJ şi S.C. COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA S.A.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică, se prezintă reclamanţii, prin avocat şi pârâta S.C. COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA S.A., prin consilier juridic, pârâta AGENTIA DE PROTECTIE A MEDIULUI GORJ fiind lipsă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă care învederează instanţei faptul că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsa părţilor, conform art. 411 alin.(1) pct.2 Cod pr. civ., iar reclamanţii au depus la dosarul cauzei note scrise şi înscrisuri, prin serviciul registratură al instanţei, la data de 29.01.2015,după care,

Reprezentantul reclamantelor depune la dosarul cauzei înscrisuri, reprezentând jurisprudenţă, concluzii scrise şi acord de mediu, în două exemplare, unul pentru instanţă iar celălalt pentru pârâtul lipsă şi comunică un exemplar pârâtei prezente.

Tribunalul acordă cuvântul pe excepţia lipsei calităţii de reprezentant a reclamantelor şi excepţia inadmisibilităţii, excepţii invocate de pârâta SC Complexul Energetic Oltenia SA.

Reprezentantul pârâtei SC Complexul Energetic Oltenia SA arată că renunţă la excepţia lipsei calităţii de reprezentant a reclamantelor, iar în ceea ce priveşte excepţia inadmisibilităţii, precizează că înainte de a se adresa instanţei de contencios administrativ, în temeiul art. 225 din H.G. 445/2009, reclamantele trebuia să solicite autorităţii publice emitente a deciziei contestate, revocarea acesteia. Astfel, solicită admiterea excepţiei pentru neparcurgerea procedurii prealabile.

Reprezentantul reclamantelor solicită respingerea excepţiei, având în vedere faptul că nu există nici un temei legal pentru susţinerea excepţiei.

În temeiul art. 258 Cod pr. civ, Tribunalul încuviinţează pentru părţi proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei şi, constatând că părţile nu mai au cereri de formulat şi nu mai sunt alte incidente de soluţionat, în baza art. 392 Cod pr. civ., deschide dezbaterile asupra fondului cauzei.

Reprezentantul reclamantelor solicită admiterea acţiunii şi învederează faptul că acordul de mediu atacat are ca obiect defrişarea unei suprafeţe de pădure de 130 ha, iar scopul defrişării este realizarea unei cariere de lignit. Acordul de mediu a fost emis în mod nelegal, având în vedere faptul că s-a referit doar la defrişarea pădurii, ci nu s-a referit şi la extinderea carierei cu 130 ha. Extinderea carierei reprezintă un nou proiect şi nu s-a efectuat procedura de evaluare, neavându-se astfel în vedere impactul asupra ariilor protejate. Se învederează că, în baza art. 28 alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2007, trebuia efectuată o evaluare specială asupra ariilor protejate şi nu s-au avut în vedere nici efectele asupra oamenilor din zonă. Se arată că pentru realizarea carierei de lignit, nu s-a emis autorizaţie de construire, astfel cum se prevede în art. 2, lit. b, pct. i din Hotărârea nr. 445/2009, coroborat cu art. 3 lit. e din Legea 50/1991, prin care se arată că pentru carierele de suprafaţă, trebuie emisă autorizaţie de construire. Cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Reprezentantul pârâtului SC Complexul Energetic Oltenia SA solicită respingerea acţiunii promovate de reclamante şi depune la dosarul cauzei autorizaţia de construire a carierei de lignit şi comunică un exemplar şi reprezentantului reclamantelor. Precizează că prin acordul de mediu s-au prevăzut toate condiţiile pentru realizarea proiectului şi pentru dezvoltarea acestuia. Se arată că aprobarea de dezvoltare nu poate fi realizată fără acordul de mediu, iar toate cerinţele impuse sunt prevăzute în acord.

Depune concluzii scrise.

În baza art. 394 alin.(1), raportat la art. 248 Cod pr.civ., declară dezbaterile închise şi reţine cauza în pronunţare pe excepţia inadmisibilităţii şi pe fond.

TRIBUNALUL:

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunţarea la data de 05.02.2015, motiv pentru care,

DISPUNE:

Amână pronunţarea la data de 05.02.2015.
Cu recurs odată cu fondul.
Pronunţată in şedinţă publică, azi, 29.01.2015.

PREŞEDINTE
LAVINIA MAGDALENA BULGARU

GREFIER
RĂZVAN MIHAI SANDA

ÎNCHEIERE
ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN DATA DE 05.02.2015
TRIBUNALUL:

În aceeaşi compunere şi pentru aceleaşi considerente,

DISPUNE:

Amână pronunţarea la data de 12.02.2015.
Cu recurs odată cu fondul.
Pronunţată in şedinţă publică, azi, 05.02.2015.

PREŞEDINTE
LAVINIA MAGDALENA BULGARU

GREFIER
RĂZVAN MIHAI SANDA

ÎNCHEIERE
ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN DATA DE 12.02.2015

TRIBUNALUL:

În aceeaşi compunere şi pentru aceleaşi considerente,

DISPUNE:

Amână pronunţarea la data de 17.02.2015.
Cu recurs odată cu fondul.
Pronunţată in şedinţă publică, azi, 12.02.2015.

PREŞEDINTE
LAVINIA MAGDALENA BULGARU

GREFIER
RĂZVAN MIHAI SANDA

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREŞTI
SECŢIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR. 34493/3/2013

SENTINŢA CIVILĂ NR. 1169
ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN DATA DE 17.02.2015
Tribunalul constituit din:
PREŞEDINTE: LAVINIA MAGDALENA BULGARU
GREFIER: RĂZVAN MIHAI SANDA

Pe rol se află soluţionarea acţiunii de contencios administrativ având ca obiect *anulare act administrativ – acordul de mediu nr. 15/19.11.2012* formulate de reclamanţii GREENPEACE CEE ROMANIA şi ASOCIAŢIA BANKWATCH ROMÂNIA, în contradictoriu cu pârâţii AGENŢIA DE PROTECŢIE A MEDIULUI GORJ şi S.C. COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA S.A.

Dezbaterile au avut loc în şedinţa publică din data de 29.01.2015, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, iar Tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea la 05.02.2015, 12.02.2015 şi pentru data de astăzi, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL:

Deliberând asupra acţiunii în contencios administrativ de faţă, constată:

I. Procedura

A. Cererea de chemare în judecată

1. Prin *cererea* înregistrată pe rolul acestei instanţe sub nr. 34493/3/2013, reclamanţii GREENPEACE CEE ROMANIA şi ASOCIAŢIA BANKWATCH ROMÂNIA au solicitat în contradictoriu cu pârâţii AGENŢIA DE PROTECŢIE A MEDIULUI GORJ şi S.C. COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA S.A. anularea Acordului de mediu nr. GJ – 15 din 19.11.2012, emis de pârâta Agenţia pentru Protecţia Mediului Gorj, privind proiectul Scoaterea definitivă din fondul forestier a suprafeţei de 130, 80 ha teren cu vegetaţie forestieră, amplasat în cadrul Ocolului Silvic Târgu Jiu, UP I Strâmba, pentru continuarea lucrărilor de extragere a lignitului în cadrul perimetrului de licenţă al carierei Pinoasa-Exploatarea Minieră Rovinari, publicat în data de 30.10.2012 pe pagina de internet a APM Gorj.

În motivarea cererii, reclamantele au arătat în esenţă că procedura de mediu este realizată parţial, numai pentru o activitate conexă, defrişarea pădurii, în timp ce activitatea principală, realizarea unei exploatări de lignit pe 130 ha, nu este evaluată deloc, deşi Proiectul privind extinderea unei cariere de lignit include şi defrişarea pădurii şi toate

activitățile conexe, precum realizarea unor depozite de cărbune şi alte activităţi conexe sau legate de extinderea carierei precum utilizarea combustibililor fosili. Acest proiect trebuie încadrat corect în Anexa 1 pct. 19 „Cariere si exploatații miniere de suprafață, când suprafața amplasamentului depăşeşte 25 hectare (...)" coroborat cu pct. 22 „Orice modificare sau extindere a proiectelor enumerate în prezenta anexă, în cazul în care o asemenea modificare sau extindere întruneşte ea însăşi valorile de prag stabilite, după caz, în această anexă" din HG nr.445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice şi private asupra mediului În mod greşit el a fost încadrat în Anexa II a HG 445/2009, întrucât proiectul principal, exploatație minieră de lignit (de suprafață) are peste 25 de ha. De altfel, din conținutul memoriului tehnic şi al raportului de evaluare a impactului asupra mediului rezultă cu certitudine faptul că proiectul principal se referă la extinderea carierei de lignit cu 130, 80 ha şi nu la defrişare în scopul schimbării destinației terenului.

În al doilea rând, s-a invocat faptul că pârâții au realizat o feliere a proiectului de extindere a unei cariere de cărbune, întrucât evaluarea de mediu trebuie să se realizeze pentru proiectul principal, exploatația de lignit, precum şi pentru toate activitățile conexe inclusiv construirea depozitelor de cărbuni, a haldelor de steril, etc. în caz contrar, acordul de mediu încălcând legislația comunitară şi practica Curții Europene de Justiție (cauza C 2/07 Abraham şi alții v Regiunea Wallonne şi alții).

De asemenea, s-a arătat că acordul de mediu nu prevede măsurile de compensare a lucrărilor de defrişare, deşi este obligatoriu ca acordul de mediu să prevadă măsuri de compensare, ca metodă de reducere a impactului negativ al proiectului conform. Ordinului nr.863/2002 privind aprobarea ghidurilor metodologice aplicabile etapelor procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului, or în fişa tehnică de transmitere defrişare se menționează că aceasta se face fără compensare. Totodată, nu există referințe privind plata obligațiilor băneşti prevăzute de Codul Silvic. Au invocat în acest sens prevederile art.37 şi 41 din Codul Silvic

Au arătat reclamantele în al patrulea rând că nu există un certificat de urbanism pentru terenul supus defrişării, contrar art. 8 din Ordinul nr.1284/2010, pentru realizarea etapei de evaluare inițială, titularul proiectului solicită emiterea acordului de mediu (...) prin depunerea unei notificări (...) însoțită de certificatul de urbanism emis în condițiile legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, planurile anexă la acesta, precum şi că n-au fost analizate efectele cumulative ale acestui proiect cu alte proiecte de defrişare/extindere a carierelor de lignit din aceeaşi zonă şi nici efectele directe şi indirecte, conform dispozițiilor art. 5 şi 11 din HG nr.445/2009, deşi în zona Rovinari există 11 cariere care se extind cu sute de ha pe care se află păduri ce vor fi defrişate. În aceste condiții impactul cumulat asupra mediului al acestor extinderi de carieră va fi unul uriaş care va rămâne necompensat datorită realizării incorecte a acestei proceduri de evaluare a impactului asupra mediului. Aceste efecte ale proiectului de exploatare a lignitului, cumulative, directe sau indirecte, trebuie analizate în cadrul raportului de evaluare a impactului asupra mediului, obligație ce decurge şi din dispozițiile Ordinului 863/2002, precum şi din practica Curții Europene de Justiție (C-392/96, Comisia vs Ireland, C-142/07, Ecologistas en Accion-CODA, C 205/08, Umweltanwalt von Karnten, C-50/09 Comisia vs. Irlanda).

S-a mai invocat lipsa analizei factorului climatic, deşi acest capitol este solicitat de îndrumar, capitolele referitoare la pădure nu sunt decât o poveste despre rolul pădurii în natură, fără să se refere în concret la pădurea care urmează să fie defrişată şi fără să realizeze un calcul concret, ştiinţific al impactului dispariţiei acesteia asupra factorului climatic sau asupra celorlalţi factori de mediu, cumulat cu activitatea carierei Pinoasa şi a celorlalte cariere din zonă şi cu celelalte proiecte din zonă care presupun dispariţia unor suprafeţe întinse de păduri şi extinderea unor cariere de lignit, sau alte proiecte.

De asemenea, s-a invocat lipsa analizei impactului asupra sănătăţii populaţiei, asupra siturilor protejate din vecinătate, ROSCI 0366 Râul Motru, Coridorul Jiului ROSCI 0045, Nordul Gorjului de Vest ROSCI 0129, Platoul Mehedinţi ROSCI 0198, nedetalierea şi neevaluarea măsurilor de refacere a mediului după închiderea exploatării, alternativele de amplasament şi surse alternative de energie, lipsa prevederii în mod concret de măsuri de prevenire a impactului asupra apelor subterane şi de suprafaţă şi neprezentarea unei analize ştiinţifice care să ducă la concluzia că pânza freatică se va reface după încetarea activităţilor miniere.

S-a mai invocat că pentru speciile protejate identificate în raportul de evaluare a impactului asupra mediului nu s-a realizat o evaluare adecvată, îndrumarul nu respectă prevederile legale privind conţinutul raportului de evaluare a impactului asupra mediului, raportul de evaluare a impactului asupra mediului nu răspunde tuturor problemelor solicitate de îndrumar, nu respectă cerinţele Ordinului nr. 863/2002 privind aprobarea ghidurilor metodologice aplicabile etapelor procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului.

În fine, s-a invocat încălcarea dispoziţiilor Convenţiei de la Aarhus, în sensul că memoriul tehnic nu a fost publicat pe pagina de internet a APM Gorj, anunţurile publice aferente acestei proceduri au fost publicate în ziare locale, la care reclamantele nu au acces; dreptul lor de participare la luarea deciziei este încălcat datorită proastei organizări a paginii de internet a APM Gorj, unde nu există rubrici create pentru fiecare proiect, fiecare piesă a documentaţiei fiind amestecată cu alte părţi de documentaţii din alte proiecte aflate în dezbatere în cadrul APM Gorj, astfel încât urmărirea evoluţiei proiectului este imposibilă; documentele anexă ale raportului de evaluare a impactului asupra mediului nu sunt încărcate pe pagina de internet; anexele memoriului tehnic lipsesc, nefiind niciodată comunicate publicului, Llistele de control nu au fost întocmite în mod corespunzător şi nu există procese-verbale de şedinţă ale Comisiei de analiză tehnică (CAT).

În drept, au invocat Legea nr.554/2004, HG nr.445/2009, Ordinul nr.1284/2010, OUG nr. 57/2007, Ordinul nr. 19/2010, Ordinul nr. 183/2002, Directiva habitate 92/43/EEC, Directiva păsări 2009/147/CE.

2. La data de 29.01.2015, reclamantele au depus *concluzii scrise.*

B. Apărări

1. Prin *întâmpinarea* depusă la dosarul cauzei la data de 01.07.2014 (*f.253-256, vol.II)*, pârâta AGENŢIA DE PROTECŢIE A MEDIULUI GORJ a solicitat respingerea

acțiunii ca neîntemeiată, motivând în esență că Acordul de mediu a fost emis cu respectarea tuturor prevederilor legale după derularea procedurii legale prevăzută de legislația în vigoare. APM Gorj a parcurs procedura completă de evaluare a impactului asupra mediului pentru proiectul menționat conform legislației specifice în domeniu, respectiv OUG 195/2005 privind protecția mediului, a HG 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice si private asupra mediului si Ordinului privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării a impactului asupra mediului pentru proiecte publice şi private prezentate sintetic în Fisa de evidența documentației de solicitare acord.

Punctual, a arătat că încadrarea proiectului conform HG nr. 445/2009 a fost corect întocmită, respectiv anexa nr. 2 pct. 1, lit. d) -*împădurirea terenurilor pe care nu a existat anterior vegetație forestieră sau defrişare în scopul schimbării destinației terenului*, deoarece discutăm despre continuarea lucrărilor de extragere a lignitului într-o carieră ce funcționează înainte de anul 1989 şi nu despre o carieră nouă ce urmează a fi deschisă. Astfel, apreciază pârâta că obiectul acordului de mediu a fost defrişarea unei suprafețe, în vederea schimbării destinației acesteia şi asigurarea accesului la substanța utila, în perimetru aprobat pentru extracția lignitului, iar proiectul nu poate fi încadrat la anexa I pct. 19 „*Cariere şi exploatații miniere....*", întrucât cariera deține autorizație de construire înainte de anul 1980, respectiv Autorizația nr. 169 din 6 martie 1978 eliberată de Consiliul Popular al Jud. Gorj, iar Licența de exploatare nr. 2718/2001 a fost eliberată de ANRM Bucureşti în baza documentelor prevăzute de Legea minelor nr. 61/1998, printre care si a studiului de impact elaborat către Institutul de Cercetare şi de Inginerie a Mediului Bucureşti pentru întreg perimetrul minier şi activitățile ce urmau a fi derulate, avizat conform Legii 137/1995 privind protecția mediului, legi în vigoare la acea dată.

Referitor la a doua critică adusă de reclamante, a arătat pârâta că nu este vorba despre felierea unui proiect ce ar avea scop eludarea acestuia în prevederile Directivei privind evaluarea impactului asupra mediului, deoarece proiectul a făcut obiectul evaluării impactului asupra mediului şi a parcurs toate etapele procedurale inclusiv dezbaterea publica a Raportului EIA.

S-a mai arătat că Acordul de mediu nu reprezintă aprobarea de dezvoltare, definită la art. 2 lit.b punctul (iv) din HG 445/2009; Legea 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții prevede la art.3 lucrările pentru care este necesară emiterea autorizației de construire şi implicit a unui certificat de urbanism, lucrările de defrişare nefiind cuprinse în această categorie; studiile de impact efectuate la solicitarea licențelor de exploatare a carierelor au analizat impactul asupra mediului pentru întreaga suprafață ce conține resurse minerale aferente fiecărei cariere de lignit; conform Convenției Cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, semnată la Rio de Janeiro, adoptată prin Legea 24/1994, obligația fiecărei țări de a întocmi şi reactualiza inventarul anual al emisiilor antropice pe baza surselor si a absorbanților tuturor gazelor cu efect de sera, încurajează gospodărirea durabila, consolidarea absorbanților si rezervoarelor tuturor gazelor cu efect de sera, mai ales biomasa si pădurile, iar aceste aspecte se evidențiază cu ocazia întocmirii inventarului INEGES. Raportul la Studiul de impact asupra mediului descrie la capitolul 4 Impactul potențial asupra componentelor mediului şi măsuri de

reducere a acestora, iar la subcapitolul 4.2 Aerul - prevede date despre calitatea aerului, impactul prognozat şi măsuri de diminuare a impactului asupra aerului.

S-a mai arătat că potrivit OUG nr.195/2005 art. 2 pct.31, evaluarea impactului asupra mediului reprezintă un proces menit sa identifice, să descrie şi să stabilească în funcţie de fiecare caz si în conformitate cu legislaţia în vigoare, efectele directe si indirecte, sinergice, cumulative, principale şi secundare ale unui proiect asupra sănătăţii oamenilor si a mediului şi nu au fost înregistrate date în literatura de specialitate conform cărora defrişarea unei suprafeţe şi/sau extracţia lignitului ar putea provoca cutremure de pământ, nefiind utilizate substanţe periculoase care sa conducă la contaminarea apelor subterane sau de suprafaţă; Autoritatea de sănătate publică a participat la întreaga procedură expunând punctul de vedere la analizarea Raportului la studiul de impact; OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei şi faunei sălbatice cu modificările şi completările ulterioare prevede foarte clar situaţiile de evaluare adecvată; În cazul de faţă nu există temei legal pentru aceste studii; conform OUG 195/2005 art.2 pct.31, sunt descrise şi stabilite la cap.9.5, pag. 128 din Raportul la studiul de impact măsurile de diminuare a impactului pe componente de mediu, ca urmare a implementării proiectului; Conform Legii nr.61/1998 - Legea minelor valabilă la data obţinerii Licenţei de exploatare a fost elaborat Planul de refacere a mediului, însoţit de o garanţie bancară, bazată pe valoarea planului de dezvoltare şi a studiului de impact asupra mediului, calculată pe baza normelor de aplicare a legii(art. 10, lit. d); Analiza alternativelor a fost descrisă în Raport la pag. 108 arătând că perimetrul de exploatare este impus de rezervele geologice de lignit conturate. Astfel nu poate fi analizata alternativa unui alt amplasament in afara perimetrului exterior licenţei de exploatare; La punctele 9.3 respectiv 9.4 - pag. 121-127 din Raport sunt prognozate si evaluate efectele asupra mediului din care reiese ca impactul este local şi pe o perioada limitată; La punctele 4.1.6-4.1.9, pag.49-54 din Raport sunt descrise masurile privind managementul apelor ca urmare a derulării proiectului având în vedere şi instalaţiile existente în cadrul activităţii desfăşurate de operatorul economic. De altfel apele subterane din zona nu vor suferi nicio modificare fizico-chimică; Zona analizată nu are un regim de protecţie şi conservare conform prevederilor legale, în acest sens nefiind necesară o evaluare adecvată; Conform Ordinului ministerului mediului şi pădurilor nr. 135/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului, pentru proiecte publice si private, art. 14 lit.e, autoritatea competentă pentru protecţia mediului redactează şi transmite titularului îndrumarul privind problemele de mediu care trebuie analizate în raportul privind impactul asupra mediului şi în studiul de evaluare adecvată, după caz, ţinând cont de propunerile justificate ale publicului interesat în ceea ce priveşte conţinutul raportului privind impactul asupra mediului, astfel îndrumarul transmis titularului a fost întocmit luând în considerare aspectele menţionate; Raportul a fost analizat în şedinţa CAT din data de 19.10.2012 prin parcurgerea Listei de control pentru etapa de analiză, conform O.M.863/2002; Raportul de evaluare a impactului asupra mediului respectă cerinţele Ordinului nr. 863/2002; H.G. nr. 445/2009 si O.M. nr. 135/2010 nu prevăd publicarea Memoriului tehnic pe pagina de internet a APM; conform O.M. nr. 135/2010, art. 11 alin. (1) lit. g, art. 12 alin. (4),art. 17 alin. (3) şi art. 23 alin. (3), titularul proiectului are obligaţia publicării anunţurilor primite de la APM în presa

națională sau locală; structura paginii de internet a APM Gorj este o structură unitară pe țară, elaborată de ANPM București.

2. La data de 03.07.2015, a depus *întâmpinare* și pârâta S.C. COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA S.A. *(f.332-338 vol. II),* prin care a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, motivată în sensul că potrivit art. 6 din H.G. nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice private aspra mediului, procedura de evaluare a impactului asupra mediului se realizează în mai multe etape, respectiv etapa de încadrare a proiectului în procedura de evaluare a impactului asupra mediului; etapa de definire a domeniului evaluării de realizare a raportului și etapa de analiză a calității raportului. A susținut în esență că reclamantele trebuia să conteste potrivit dispozițiilor art. 24 și 25 din HG nr. 445/2009 decizia etapei de încadrare, lucru pe care nu l-au făcut, astfel că nu mai pot ataca în justiție acordul de mediu.

Pe fondul cauzei, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, arătând că Acordul de mediu reprezintă o etapă în realizarea unui proiect, fiind actul prin care se impun măsuri și condiții necesare pentru protecția mediului înconjurător, emis în prealabil emiterii altor acte administrative susceptibile de executare efectivă, iar defrișarea vegetației forestiere, o altă etapă, se face în baza unor alte acte administrative, decizii ale Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și Vânătoare, care constituie aprobare de dezvoltare (potrivit art. 2 lit. b) pct. (iv) din H.G nr. 445/2009) și, în nici un caz nu constituie obiectul acordului de mediu.

Referitor la punctul 2, privind "Felierea Proiectului de extindere a unei cariere de cărbune", a arătat că acest proiect nu a fost „feliat", măsurile pentru prevenirea, reducerea și compensarea efectelor negative semnificative asupra mediului vizează tot proiectul, așa cum se poate observa din Acordul de mediu contestat la filele 8/13, 9/13, 10/13, 11/13 și 12/13.

În ce privește punctul 3, referitor la "măsurile de compensare a lucrărilor de defrișare", a arătat că procedura de compensare a lucrărilor de defrișare este prevăzută de Metodologia de stabilire a echivalentei valorice a terenurilor si de calcul a obligațiilor bănești pentru scoaterea definitivă din fondul forestier, din data de 17 februarie 2011, aprobată prin Ordinul nr. M.M.P. nr. 924/2011, care prevede posibilitatea legală a achitării unei taxe de scoatere definitivă din fondul forestier național, fără compensarea cu alte suprafețe de teren in schimb, conform art. 41 Cod Silvic, or pârâta este operator economic sub autoritatea Ministerului Economiei, statul deținând 77,17% din capitalul social, iar plata taxelor de scoatere definitivă din fondul forestier de face anterior obținerii deciziilor de defrișare, ce constituie aprobare de dezvoltare. Ordinul invocat de reclamante nr.863/2002 nu conține prevederi referitoare la măsuri de compensare ca metode de reducere a impactului asupra mediului.

S-a mai arătat că pentru emiterea Acordului de mediu a fost depusă Autorizația pentru executarea de lucrări nr. 89/28.11.1991 emisă pentru deschiderea și exploatarea rezervelor de lignit din perimetrul minier Pinoasa, obținută la data începerii lucrărilor și valabilă pe întreaga durată de execuție a investiției. Lucrări de extragere a lignitului, se execută în continuare, în cadrul perimetrului de licență aprobat, până la atingerea

capacității de producție ce a fost stabilită inițial, fiind lucrări care la data începerii activității au fost autorizate, în conformitate cu actele normative în vigoare la aceea dată.

Potrivit principiului neretroactivității legii civile, dar și în baza principiului de drept „tempus regit actum", un act juridic se încheie în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data întocmirii lui, astfel că motivul invocat privind lipsa unei autorizații de construcție și a certificatului de urbanism este nefondat.

Referitor la celelalte critici ce vizează factorul climatic, si alte aspecte de mediu, a mai arătat pârâta că în acordul de mediu sunt prevăzute măsuri pentru prevenirea și reducerea efectelor negative asupra mediului, condițiile ce trebuie respectate, documentația tehnică cuprinde măsuri pentru protecția calității apei, a aerului, a ecosistemelor, a așezărilor umane, monitorizarea mediului, lucrări de refacere a amplasamentului la finalizarea investiției.

A mai invocat pârâta că nu există impact asupra unor arii protejate, urmare distanței de cea 10-15 km, existentă între perimetrul de exploatare și siturile protejate din vecinătate, analiza impactului asupra mediului este realizată și argumentată științific atât în acordul de mediu, cât și în documentația tehnică și se referă în mod explicit la factorul schimbări climatice, îl analizează în mod corespunzător în contextul arealului din care face parte suprafața de 130, 80 ha.

3. La data de 08.10.2014, pârâta S.C. COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA S.A. a depus ***note de ședință (f.478-479 vol. III),*** prin care a mai arătat că Acordul de mediu nr. 15/19.11.2012 pentru anularea căreia a fost promovată acțiunea, constituie un înscris necesar pentru obținerea deciziilor pentru scoaterea definitivă din fondul forestier național precum si pentru defrișarea vegetației forestiere de pe suprafața de 59,1866 ha., conform *Metodologiei din data de 17.02.2011 de stabilire a echivalenței valorice a terenurilor pentru scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier, publicată, în M. Of. 149/01.03.2911,* aprobată prin Ordinul M.M.P. nr. 924/2011.

Din cele de mai sus rezultă cu puterea evidenței că, deși înscrisul contestat este o manifestare de voință a unei autorități publice, el nu are regimul unui act administrativ pentru că nu produce prin ei însuși efecte juridice, condiție obligatorie pentru definirea unei manifestări unilaterale de voință a unei autorități publice, ca act administrativ.

Apreciază astfel pârâta că în realitate, Acordul de mediu nr. 16/19.11.2012, reprezintă o formă procedurală anterioară emiterii deciziilor pentru scoaterea definitivă din fondul forestier național precum și pentru defrișarea vegetației forestiere de pe suprafața de 59, 1866 ha., deciziile fiind actul administrativ de autoritate, potrivit art. 2, lit. b), aliniatul (iv) din H.G. nr. 445/2009, singurele care dau naștere unor raporturi juridice, în sensul art. 2 lit. c din Legea nr. 554/2004.

4. La termenul de judecată din 29.01.2015, pârâta S.C. COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA S.A. a depus *concluzii scrise.*

II. Soluționarea excepțiilor:

Analizând actele și lucrările dosarului, cu prioritate asupra *excepției inadmisibilității,* invocate de pârâtă, Tribunalul o va respinge, reținând că potrivit art.1

alin.(1) din Legea nr.554/2004, *orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei.*

Tribunalul nu poate reține argumentul pârâtelor, întrucât reglementarea pe etape a procedurii de evaluare a mediului nu înlătură natura de act administrativ unilateral cu caracter individual a acordului de mediu, emis de autoritatea de mediu competentă și definit de art. 2 lit. a din HG nr.445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, drept *„**actul administrativ** emis de către autoritatea competentă pentru protecția mediului prin care sunt stabilite condițiile și, după caz, măsurile pentru protecția mediului, care trebuie respectate în cazul realizării unui proiect;"*, fiind lipsită de relevanță pentru exercițiul dreptului la acțiune împrejurarea că prealabil ar fi fost sau nu atacată decizia etapei de încadrare.

În acest sens, relativ la prevederile art. 24 *(„(1) Orice persoană care face parte din publicul interesat și care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim **se poate adresa instanței de contencios administrativ** competente **pentru a ataca**, din punct de vedere procedural sau substanțial, **actele**, deciziile sau omisiunile autorității publice competente **care fac obiectul participării publicului**, inclusiv aprobarea de dezvoltare, **potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare**. (2) Se poate adresa instanței de contencios administrativ competente și orice organizație neguvernamentală care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 2 lit. e), considerându-se că acestea sunt vătămate într-un drept al lor sau într-un interes legitim. (3) Actele sau omisiunile autorității publice competente care fac obiectul participării publicului **se atacă odată** cu decizia etapei de încadrare, cu **acordul de mediu** sau, după caz, cu decizia de respingere a solicitării acordului de mediu, respectiv cu aprobarea de dezvoltare sau, după caz, cu decizia de respingere a solicitării aprobării de dezvoltare."* și art. 25 din HG nr.445/2009 (*„(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoanele prevăzute la art. 24 au **obligația să solicite autorității publice emitente a deciziei menționate la art. 24 alin. (3)** sau autorității ierarhic superioare revocarea, în tot sau în parte, a respectivei decizii. Solicitarea trebuie înregistrată în termen de 30 de zile de la data aducerii la cunoștința publicului a deciziei.[...]"*) (subl. n.), Tribunalul apreciază că pârâta interpretează extensiv, adăugând la sensul normei care reglementează accesul persoanei pretins vătămate la instanța de contencios administrativ, neputându-se reține că scopul legiuitorului a vizat condiționarea atacării oricăruia din actele administrative emise în cadrul procedurii de evaluare a impactului asupra mediului de obligativitatea contestării prealabile a deciziei etapei de încadrare. Textul legal face în mod expres referire la necesitatea contestării *actelor sau omisiunilor autorității publice competente care fac obiectul participării publicului **odată** cu decizia etapei de încadrare, cu **acordul de mediu** sau, după caz, cu decizia de respingere a solicitării acordului de mediu, respectiv cu aprobarea de dezvoltare sau, după caz, cu decizia de respingere a solicitării aprobării de dezvoltare,* nicidecum referirea nefăcându-se doar cu privire la decizia invocată de pârâtă.

În altă ordine de idei, se impune a înlătura şi pretinsa confuzie a pârâtelor cu privire la natura actului dedus controlului de legalitate prin raportare la capacitatea acestuia de a produce efecte juridice prin el însuşi, întrucât, chiar dacă prin acordul de mediu nu se autorizează funcţionarea carierei de lignit din punct de vedere al legislaţiei de mediu, *acesta impune condiţiile şi, după caz, măsurile pentru protecţia mediului, care trebuie respectate în cazul realizării unui proiect public sau privat ce poate avea efecte semnificative asupra mediului,* în conformitate cu prevederile art. 26 din HG nr.445/2009, *fiind interzisă realizarea proiectului fără obţinerea acordului de mediu pentru proiectele prevăzute în anexa nr. 1 şi a celor din anexa nr. 2 pentru care s-a decis efectuarea evaluării impactului asupra mediului,* iar *titularii proiectelor au obligaţia respectării condiţiilor prevăzute în acordul de mediu.*

III. Soluţionarea cauzei pe fond

A. Situaţia de fapt:

Tribunalul reţine că prin Acordul de mediu nr. GJ – 15 din 19.11.2012, emis de pârâta Agenţia pentru Protecţia Mediului Gorj *(f.261-266, vol.II)* s-au stabilit condiţiile şi măsurile pentru protecţia mediului, în cazul realizării proiectului *„Scoaterea definitivă din fondul forestier a suprafeţei de 130, 80 ha teren cu vegetaţie forestieră, amplasat în cadrul Ocolului Silvic Târgu Jiu, UP I Strâmba, pentru continuarea lucrărilor de extragere a lignitului în cadrul perimetrului de licenţă al carierei Pinoasa-Exploatarea Minieră Rovinari"* (subl. n.) de pe teritoriul administrativ al comunelor Fărcăşeşti şi Câlnic, extravilanul satelor Timişeşti şi Pinoasa, judeţul Gorj.

În descrierea proiectului s-a menţionat în esenţă că „proiectul este de importanţă majoră constând în scoaterea definitivă-din fondul forestier a suprafeţei de 130, 80 ha, care se compune din terenuri forestiere 106, 32 ha şi terenuri cu alte folosinţe 24, 47 ha, în condiţiile în care obiectivul principal de activitate al S.C. COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA este producerea şi furnizarea de energie electrică şi termică pe bază de lignit şi extracţia şi prelucrarea lignitului."

S-a mai reţinut că „Pentru eliminarea neajunsurilor în aprovizionarea cu cărbune a termocentralei Rovinari, Exploatarea Minieră Rovinari trebuie să asigure un front de lucru continuu excavatoarelor de mare capacitate. Acest lucru nu este posibil fără scoaterea definitivă a terenurilor forestiere din circuitul silvic şi totodată defrişarea vegetaţiei forestiere.", precum şi că „Pentru continuarea lucrărilor de exploatare a lignitului în perimetrul de licenţă alocat Carierei Pinoasa este necesară scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier naţional proprietate privată, cu suprafaţa totală de 106, 32 ha şi defrişarea vegetaţiei forestiere pe suprafaţa de 105, 32 ha." (subl. n.).

La baza emiterii Acordului de mediu s-a aflat solicitarea adresată autorităţii publice de către pârâta S.C. COMPLEXUL ENERGETIC ROVINARI S.A nr.1443/28.09.2011, în calitate de beneficiar, în care se menţionează expres scopul acordului de mediu solicitat, respectiv desfăşurarea lucrărilor miniere de extragere a lignitului în cadrul perimetrului de licenţă al carierei Pinoasa, în vederea continuării lucrărilor de excavare care presupune

scoaterea definitivă din fondul forestier național și defrișarea vegetației forestiere de pe suprafața de 130, 8 ha, OS Târgu-Jiu, UP I Strâmba *(f.324, 453, vol.II).*

Alăturat acestei cereri, pârâta a depus la dosarul înregistrat la AGENȚIA DE PROTECȚIE A MEDIULUI GORJ Notificarea conform Metodologiei din 10.02.2010 de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private *(f.325-330, 454-457, vol.II),* în care menționează că proiectul de încadrează conform *„Cariere si exploatații miniere de suprafață, când suprafața amplasamentului depășește 25 hectare sau, pentru extragerea turbei, când suprafața amplasamentului depășește 150 ha",* încadrare care se regăsește în cuprinsul Anexei nr.1 la HG nr.445/2009-Lista proiectelor supuse evaluării impactului asupra mediului, pct.19.

Mai reține Tribunalul din documentația tehnico-administrativă ce a fundamentat actul atacat, că, în cuprinsul Listei de control pentru definirea domeniului evaluării *(f.390-392),* întocmite de autoritatea publică pârâtă, s-a răspuns expres la întrebarea dacă *„Proiectul va implica una din următoarele acțiuni, care vor crea schimbări în zonă ca rezultat al naturii, mărimii, formei sau scopului noii investiții?"* la pct. nr. 3 privind crearea de noi folosințe a terenului, că este posibil ca efectul să fie semnificativ, fiind o *„continuare lucrări extragere lignit în carieră, activitate antropică ce modifică relieful";* la pct. nr. 5 privind lucrări de construcții, s-a răspuns că este posibil ca efectul să fie semnificativ, fiind *„avansare cu front de excavare pentru cărbune";* la pct.nr.8 privind construcții supraterane, structuri sau lucrări de terasament inclusiv excavații, s-a răspuns că este posibil ca efectul să fie semnificativ, fiind *„activități ample de excavații ale terenului, modificare relief";* la pct. nr.18 privind intensificarea traficului de orice fel în timpul etapei de construcție sau funcționare, s-a răspuns că este posibil ca efectul să fie semnificativ, fiind *„producerea pulberilor, noxe de la echipamentele de defrișare și transport material lemnos, excavații, transport cărbune și steril".*

La întrebarea dacă *„Proiectul va produce deșeuri solide în timpul construirii, funcționării sau încetării activității?",* s-a răspuns la pct. nr. 45 privind materiale excavate, steril sau deșeuri de mină, că este posibil ca efectul să fie semnificativ, fiind vorba de *„steril ce se va depozita".*

La întrebarea dacă *„ Proiectul va avea ca efect emiterea în aer de poluanți sau orice alte substanțe periculoase, toxice sau nocive? ",* s-a răspuns la pct. nr. 60 privind praf sau mirosuri din manevrarea materialelor, inclusiv materiale de construcție, ape uzate și deșeuri, că este posibil ca efectul să fie semnificativ, fiind vorba de *„praf de pe treptele de excavare și haldele de steril".*

În fine, la întrebarea dacă *„ Există alți factori care pot fi luați în considerare?",* la pct. nr. 86 privind întrebarea dacă proiectul va conduce la dezvoltarea industriilor auxiliare sau alte dezvoltări care ar putea avea un impact asupra mediului, s-a răspuns că este posibil ca efectul să fie semnificativ, fiind vorba de *„Industria extractivă";* la pct. 88 privind întrebarea *dacă proiectul va constitui un precedent pentru o dezvoltare viitoare,* s-a răspuns că este posibil ca efectul să fie semnificativ, fiind vorba de *„industria lignitului",* iar la pct. 89 privind întrebarea *dacă proiectul va avea efecte cumulative datorită vecinătății cu alte proiecte existente sau planificate și care au efecte similare,* s-a răspuns că este posibil ca efectul să fie semnificativ, fiind vorba de *„Extindere carieră Pinoasa".*

În mod analog, în cuprinsul memoriului tehnic de prezentare întocmit de beneficiar în condiţiile art. 10 din HG nr.445/2009, se menţionează expressis verbis în descrierea proiectului că „defrişarea vegetaţiei forestiere este necesară pentru eliminarea neajunsurilor în aprovizionarea cu cărbune a termocentralei Rovinari şi a altor consumatori industriali, în vederea continuării lucrărilor de exploatare a lignitului în perimetrul de licenţă al Carierei Pinoasa", perimetru aprobat prin Decretul nr.221/1988 şi Hotărârea Consiliului de Miniştri nr.134/1988. Totodată, s-a menţionat că exploatarea zăcămintelor de lignit din perimetrul minier Pinoasa se execută în baza Licenţei de concesiune nr.3499/2002 emisă de ANRM şi aprobată prin HG nr.1221/2008.

Cu toate acestea, atât în cuprinsul deciziei etapei de încadrare *(f.396-401),* cât şi în cuprinsul Acordului de mediu contestat, autoritatea publică emitentă a reţinut că proiectul se încadrează în Anexa nr.2 la HG nr.445/2009, pct. 1 lit.d *„Agricultură, silvicultură şi acvacultură- lit.d. împădurirea terenurilor pe care nu a existat anterior vegetaţie forestieră sau defrişare în scopul schimbării destinaţiei terenului".*

B. Aprecierea Tribunalului:

Analizând argumentele părţilor, prin raportare la cadrul normativ incident şi la probele administrate, Tribunalul reţine caracterul nelegal al actului administrativ dedus controlului de legalitate, pentru următoarele considerente:

1. Astfel, de plano se constată că în totală contradicţie cu documentaţia administrativă de fundamentare a emiterii acordului de mediu, autoritatea publică pârâtă a ignorat finalitatea reală a proiectului propus de pârâta beneficiară, care iniţial în mod corect l-a încadrat în pct.19 din Anexa nr. 1 la HG nr.445/2009 *„Cariere şi exploataţii miniere de suprafaţă, când suprafaţa amplasamentului depăşeşte 25 hectare sau, pentru extragerea turbei, când suprafaţa amplasamentului depăşeşte 150 ha",* în condiţiile în care întreaga documentaţie probează că proiectul principal nu vizează defrişarea suprafeţei de 130, 80 ha teren cu vegetaţie forestieră *în scopul schimbării destinaţiei terenului,* ci în mod evident extinderea carierei de lignit în vederea continuării lucrărilor de exploatare a lignitului în perimetrul de licenţă al Carierei Pinoasa, fiind explicit menţionat că această activitate reprezintă mijlocul de a elimina neajunsurile în aprovizionarea cu cărbune a termocentralei Rovinari şi a altor consumatori industriali, cu atât mai mult, cu cât se menţionează că *proiectul va avea efecte cumulative datorită vecinătăţii cu alte proiecte existente sau planificate şi care au efecte similare, respectiv industrie extractivă prin extindere carieră Pinoasa.*

Or, din probatoriul administrat de reclamante şi necontestat de părţile pârâte, rezultă că pentru acelaşi perimetru de exploatare minieră au fost emise mai multe acorduri de mediu pentru proiecte similare privind scoaterea definitivă din fondul forestier a diferite suprafeţe de teren cu vegetaţie forestieră, amplasate în cadrul ocoalelor silvice din judeţul Gorj, în perimetrul Exploatării Miniere Rovinari, totalizând peste 210 ha teren vegetaţie forestieră, scopul final fiind acelaşi, respectiv *continuarea lucrărilor de extragere a lignitului în cadrul perimetrului de licenţă al carierei Pinoasa-Exploatarea Minieră Rovinari.*

Raportat la polemica părților vizând corecta încadrare a proiectului, Tribunalul reține cu precădere incidența Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului, privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, care, în Anexa I Proiecte menționate la art. 4 alin.(1), încadrează la pct. 19 *„Cariere și exploatații miniere de suprafață, în cazul în care suprafața șantierului depășește 25 hectare sau, pentru turbării, 150 hectare*", iar în Anexa II lit. d Proiecte menționate la art. 4 alin.(2) *„Agricultură, Silvicultură și Acvacultură - Împăduriri inițiale și defrișări în vederea reconversiei solului".*

Totodată, potrivit art. 4 din Directivă, *„(1) Sub rezerva articolului 2 alineatul (4), proiectele enumerate în anexa I se supun unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10. (2) Sub rezerva articolului 2 alineatul (4), pentru proiectele enumerate în anexa II, statele membre stabilesc dacă proiectul trebuie supus unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10.[...]"*

Având în vedere că textul HG nr.445/2009, în forma sa modificată prin HG nr.17/2012, transpune inclusiv conținutul acestei Directive, Tribunalul constată că sensul noțiunii de *„defrișare în scopul schimbării destinației terenului"* prevăzută de Anexa II pct. 1 lit. d la HG nr.445/2009 are sensul prevăzut de Anexa II lit. d din Directivă, respectiv acela de *defrișare în vederea reconversiei solului, înțeles ce exclude ipoteza propusă de proiectul analizat în cauza pendinte,* care nicidecum nu se referă la reconversia solului, în sensul schimbării categoriei de folosință pentru agricultură, silvicultură sau acvacultură, câtă vreme *proiectul nici nu este destinat acestor domenii de activitate, ci industriei extractive, iar solul supus defrișării nu este destinat reconversiei, ci excavației pentru extragere de lignit.*

În acest context, apar drept contradictorii și ilogice aserțiunile pârâtei Agenția pentru Protecția Mediului Gorj, care invocă legalitatea încadrării proiectului în Anexa II la HG nr.445/2009 „întrucât vorbim de continuarea lucrărilor de extragere a lignitului într-o carieră ce funcționează înainte de anul 1989 și nu despre o carieră nouă ce urmează a fi deschisă", noutatea sau vechimea carierei de exploatare fiind totalmente irelevantă în determinarea încadrării proiectului în categoria activităților de agricultură, silvicultură, acvacultură.

În sens convergent se reține și neconcludența argumentului că respectiva carieră deține autorizație de construire din 1981, respectiv Autorizația nr. 119 din 22 iulie 1981 eliberată de Consiliul Popular al Jud. Gorj, iar Licența de exploatare nr. 3499/2002 a fost eliberată de ANRM București în baza documentelor prevăzute de Legea minelor nr. 61/1998, printre care și a studiului de impact elaborat către Institutul de Cercetare și de Inginerie a Mediului București pentru întreg perimetrul minier și activitățile ce urmau a fi derulate, avizat conform Legii 137/1995 privind protecția mediului, legi în vigoare la acea dată. Din contră, aceste acte administrative invocate de pârâte probează încă o dată faptul că proiectul principal al beneficiarei SC Complexul Energetic Oltenia SA este exploatarea minieră, nicidecum defrișarea în scopul desfășurării activităților din domeniul agriculturii, silviculturii sau acvaculturii, domeniu de altfel, străin obiectului său de activitate, precum și evaluarea impactului asupra mediului se impunea a fi realizată cu privire la întreg perimetrul minier și activitățile ce urmau a fi derulate.

Or, în constatarea caracterului nelegal, Tribunalul are în vedere prevederile art. 5

alin.(3) din Metodologia din 10.02.2010 de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice şi private, aprobată prin Ordinul comun nr.135/84/76/1284/2010 emis de Ministerul Mediului şi Pădurilor, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, Ministerul Administraţiei şi Internelor şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Turismului, potrivit cărora *„În situaţia în care o investiţie se realizează etapizat sau se amplasează pe terenuri aflate în raza teritorială a mai multor unităţi administrativ-teritoriale învecinate, evaluarea impactului asupra mediului se realizează pentru întreaga investiţie."* (subl. n.)

Ca atare, apare drept evidentă obligaţia pârâtelor de a fi supus procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului întregul proiect principal, care se încadrează în Anexa I pct. 19 din HG nr. 445/2009 – *„Cariere şi exploataţii miniere de suprafaţă, când suprafaţa amplasamentului depăşeşte 25 hectare sau, pentru extragerea turbei, când suprafaţa amplasamentului depăşeşte 150 hectare"*, ţinând cont şi de prevederile pct. 22 din Anexa nr.1, unde se încadrează şi *„orice modificare sau extindere a proiectelor enumerate în prezenta anexă, în cazul în care o asemenea modificare sau extindere întruneşte ea însăşi valorile de prag stabilite, după caz, în această anexă."*

În consecinţă, procedura de evaluare a impactului asupra mediului trebuia realizată în mod integrat, pentru proiectul încadrat corect în prevederile pct. 19 din Anexa I, ţinând cont de activitatea principală aferentă acestuia (exploataţie minieră de suprafaţă) şi de toate activităţile conexe, fiind necesar să fie evaluat efectul cumulativ pe care îl pot avea asupra mediului toate aceste activităţi.

După cum s-a stabilit de către CJCE în Hotărârea nr. C-2/07 din 28 februarie 2008 în cauza *Abraham şi alţii contra Région wallonne*, invocată de reclamante, par. 26 şi 27, *„în cazul în care dreptul naţional prevede că procedura de autorizare se desfăşoară în mai multe etape, evaluarea efectelor unui proiect asupra mediului trebuie, în principiu, să fie efectuată de îndată ce este posibilă identificarea şi evaluarea tuturor efectelor pe care acest proiect le-ar putea avea asupra mediului (a se vedea Hotărârea din 7 ianuarie 2004, Wells, C-201/02, Rec., p.I-723, punctul 53). Astfel, în cazul în care una dintre aceste etape este o decizie principală, iar cealaltă reprezintă o decizie de executare care nu poate depăşi parametrii stabiliţi prin decizia principală, efectele pe care proiectul le-ar putea avea asupra mediului trebuie identificate şi evaluate în cadrul procedurii de adoptare a deciziei principale. Evaluarea ar trebui efectuată în cadrul procedurii de adoptare a deciziei de executare doar în cazul în care aceste efecte nu sunt identificabile decât în cadrul acestei din urmă proceduri (Hotărârea Wells, citată anterior, punctul 52).*

27. În cele din urmă, trebuie să se amintească instanţei de trimitere că obiectivul reglementării nu ar putea fi deturnat printr-o fracţionare a proiectelor şi că neluarea în considerare a efectului cumulativ al acestora nu trebuie să aibă ca rezultat practic sustragerea acestora în totalitate de la obligaţia de evaluare, deşi, privite în ansamblu, acestea ar putea avea efecte semnificative asupra mediului în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 85/337 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 septembrie 1999, Comisia/Irlanda, C-392/96, Rec., p.I-5901, punctul 76)."

Rezultă aşadar că *obiectivul reglementării privind evaluarea şi autorizarea unor proiecte cu impact asupra mediului nu trebuie să fie deturnat printr-o fracţionare a proiectelor,* iar *neluarea în considerare a efectului cumulativ al acestora nu trebuie să aibă ca rezultat practic sustragerea acestora în totalitate de la obligaţia de evaluare, deşi, privite*

în ansamblu, acestea ar putea avea efecte semnificative asupra mediului în sensul art. 2 alin. (1) din Directiva 85/337 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice şi private asupra mediului, ce a fost abrogată prin art. 14 din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European şi a Consiliului, privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice şi private asupra mediului, în textul acestei din urmă Directive menţionându-se că *„Trimiterile la directiva abrogată se înţeleg ca trimiteri la prezenta directivă"*, ceea ce atrage în mod necesar aplicabilitatea deplină a interpretării Curţii de Justiţie dată obiectivului reglementării privind evaluarea şi autorizarea unor proiecte cu impact asupra mediului

În consecinţă, în mod rezonabil se poate aprecia că modul de încadrare a proiectului supus evaluării impactului de mediu în speţă a fost de natură a încălca principiile consacrate atât de legislaţia UE, cât şi de cea internă, plasând astfel pârâtele în ipoteza eludării obligaţiilor legale ce decurg din încadrarea proiectului în Anexa nr. 1 la HG nr.445/2009, în sensul evitării supunerii acestui proiect aprobării de dezvoltare prevăzute de art. 2 lit. b pct. (i) din HG nr.445/2009, definite ca *„decizia autorităţii sau autorităţilor competente, care dă dreptul titularului proiectului să realizeze proiectul; aceasta se concretizează în: (i) autorizaţia de construire, pentru proiectele prevăzute în anexa nr. 1 şi cele prevăzute în anexa nr. 2 pct. 1 lit. a), c), e), f) şi pct. 2-13; [...] (iv) decizie a inspectorului şef al inspectoratului teritorial de regim silvic şi vânătoare, ordin al conducătorului autorităţii publice centrale care răspunde de silvicultură privind aprobarea ocupării temporare sau scoaterii definitive a unui teren din fondul forestier naţional, după caz, pentru realizarea obiectivelor care implică defrişarea în scopul schimbării destinaţiei terenului, prevăzute la anexa nr. 2 pct. 1 lit. d);"* (subl. n.), sens în care pârâtele au apreciat că în situaţia terenului din cauză este aplicabilă procedura prevăzută de art. 2 lit. b pct. (iv) din HG nr.445/2009, arătând expressis verbis: „cu autorizaţia de construire nu se poate defrişa vegetaţia forestieră, iar CE Oltenia nu realizează construcţii în pădure pentru a fi necesară această autorizaţie sau certificate de urbanism."

Apare drept evident astfel, din ansamblul apărărilor formulate de pârâte, că în realitate raţionamentul care a fundamentat încadrarea proiectului în HG nr.445/2009 Anexa 2 pct. 1 lit.d *„Agricultură, silvicultură şi acvacultură- lit.d. împădurirea terenurilor pe care nu a existat anterior vegetaţie forestieră sau defrişare în scopul schimbării destinaţiei terenului"* a avut în vedere exclusiv intenţia reală a pârâtei beneficiare de a extinde lucrările de extragere a lignitului într-o carieră ce funcţionează înainte de anul 1989, după cum a afirmat, fără însă a se supune procedurii distincte prevăzute pentru proiectele încadrate în Anexa nr.1 la HG nr.445/2009.

Or, aprecierea pârâtelor, că activitatea de defrişare definitivă a diferite suprafeţe de teren cu vegetaţie forestieră, cu destinaţia clară a excavării terenului, ar echivala cu o defrişare în scopul „reconversiei solului", apare astfel absurdă şi obtuză, de vreme ce lucrările de excavare a solului şi de extracţie de cărbune nu au nimic comun cu reconversia solului, care se referă la activităţi specifice agriculturii, silviculturii sau acvaculturii.

În plus, contrar susţinerilor pârâtelor, încadrarea corectă a proiectului în Anexa nr.1 pct. 19 la HG nr.445/2009 este demonstrată inclusiv din coroborarea procedurii prevăzute de art. 2 lit. b pct. (i) din HG nr.445/2009 – care impune emiterea *autorizaţiei*

de construire pentru proiectele prevăzute în anexa nr. 1 – şi prevederile art. 3 alin.(1) lit. e din Legea nr.50/1991, care impun realizarea *construcţiilor civile, industriale, agricole, cele pentru susţinerea instalaţiilor şi utilajelor tehnologice, pentru infrastructură de orice fel sau de oricare altă natură „numai cu respectarea autorizaţiei de construire, precum şi a reglementărilor privind proiectarea şi executarea construcţiilor, pentru: [...] lucrări de foraje şi excavări necesare pentru efectuarea studiilor geotehnice şi a prospecţiunilor geologice, proiectarea şi deschiderea exploatărilor de cariere şi balastiere, a sondelor de gaze şi petrol, precum şi a altor exploatări de suprafaţă sau subterane;[...]"* (subl. n.)

Ca atare, dincolo de aserţiunile nefondate ale pârâtelor, se constată că în mare măsură, prin afirmaţiile asumate, acestea demonstrează cel puţin erori grave de cunoaştere şi aplicare a normelor legale imperative atât în domeniul protecţiei mediului, cât şi al autorizării lucrărilor pe care le desfăşoară în cadrul activităţii de exploatare a cărbunelui.

În acelaşi timp, faptul că pârâta Agenţia pentru Protecţia Mediului Gorj a emis pârâtei beneficiare Autorizaţia de mediu nr.140/29.12.2014 nu înlătură obligaţia respectării condiţiilor impuse prin art. 2 lit. b pct. (i) din HG nr.445/2009 coroborate cu cele ale art. 3 alin.(1) lit.e din Legea nr.50/1991, respectiv emiterea *autorizaţiei de construire* de către autorităţile prevăzute de art. 4 din aceeaşi lege.

Devine astfel evident că, eludând obligaţia de *evaluare a impactului asupra mediului pentru întreaga investiţie,* ce vizează activitatea principală de exploatare a carierei de lignit din cadrul perimetrului de exploatare Pinoasa-Exploatarea Minieră Rovinari, nu doar activitatea-mijloc, conexă, de scoatere definitivă a terenului de 130, 80 ha din fondul forestier, actul administrativ care impune condiţiile şi măsurile obligatorii pentru protecţia mediului la realizarea proiectului nu a analizat efectele cumulative ale acestui proiect cu alte proiecte de defrişare/extindere a carierelor de lignit din aceeaşi zonă şi nici efectele directe şi indirecte, conform dispoziţiilor art. 5 şi 11 din HG nr.445/2009, *în acest sens neputându-se ignora argumentul că în zona Rovinari există 11 cariere care se extind cu sute de hectare pe care se află păduri ce vor fi defrişate.*

Astfel, documentaţia administrativă nu are în vedere, cu titlu de exemplu: efectele diminuării pădurii cu peste 55 de ha fată de acumularea de dioxid de carbon în atmosferă; efectele cumulative ale defrişării întregii suprafeţe de pădure din aceeaşi zonă, prin cele 11 proiecte care se extind; impactul dispariţiei fondului forestier asupra factorului climatic sau asupra celorlalţi factori de mediu, cumulat cu activitatea carierei Pinoasa şi a celorlalte cariere din zonă şi cu celelalte proiecte din zonă, care presupun dispariţia unor suprafeţe întinse de păduri şi extinderea unor cariere de lignit; impactul asupra sănătăţii populaţiei din cele 3 sate situate în apropierea carierei, Pinoasa, Rogojelu, Timişeni, care sunt în mod direct afectate de poluarea generată de extinderea carierei şi care trebuie protejate astfel încât populaţia să nu fie afectată; impactul asupra siturilor protejate din vecinătate, ROSCI 0366 Râul Motru, Coridorul Jiului ROSCI 0045, Nordul Gorjului de Vest ROSCI 0129, Platoul Mehedinţi ROSCI 0198, apreciindu-se că sunt la o distanţă considerabilă, de 10 - 15 km, concluzie nefundamentată pe vreun studiu ştiinţific sau pe distanţa reală faţă de aceste situri, faţă de sutele de hectare de teren ce sunt afectate pentru extinderea tuturor celor 11 cariere de lignit; nu s-au avut în vedere măsuri de prevenire a impactului asupra apelor subterane şi de suprafaţă; nu s-a realizat o identificare şi evaluare adecvată a

speciilor protejate, cu indicarea măsurilor de protecţie a acestora prin raportare la ansamblul investiţiei.

În aceste condiţii, cu totul corect este argumentul reclamantelor că impactul cumulat al acestor extinderi de carieră asupra mediului nu este în nici un procent analizat în documentaţia tehnico-administrativă ce fundamentează acordul de mediu atacat şi în consecinţă, nu impune nici un fel de măsuri şi condiţii de protecţie a mediului, specifice naturii şi efectelor reale ale proiectului de investiţii integrat, deşi în limitele realităţii, acesta privit în ansamblu, şi nu doar proiectul de defrişare, va produce impactul semnificativ asupra mediului în sensul art. 2 alin. (1) din Directiva nr. 85/337, actuala Directivă 2011/92/UE a Parlamentului European şi a Consiliului, privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice şi private asupra mediului.

În sens convergent, Tribunalul reţine direcţiile de interpretare a obligaţiilor statelor impuse de Directivele menţionate, astfel cum rezultă din jurisprudenţa CJCE în Hotărârea din 10.12.2009 în *Cauza C 205/08, Umweltanwalt von Karnten vs. Kärntner Landesregierung* : *„În plus, statele membre trebuie să garanteze o executare a Directivei 85/337 care să corespundă pe deplin cerinţelor pe care aceasta le impune, ţinând seama de obiectivul său esenţial, care, astfel cum rezultă din articolul 2 alineatul (1), constă în a asigura că, înaintea acordării unei autorizaţii, proiectele care ar putea avea efecte importante asupra mediului, în temeiul, inter alia, al naturii, al dimensiunii şi al localizării lor, sunt supuse unei evaluări a efectelor lor (a se vedea în acest sens Hotărârea Ecologistas en Acción-CODA, citată anterior, punctul 33).*

Pe de altă parte, Curtea a statuat că obiectivul Directivei 85/337 nu poate fi deturnat prin divizarea unui proiect şi că neluarea în considerare a efectului cumulativ al mai multor proiecte nu trebuie să aibă ca rezultat practic sustragerea acestora în totalitate de la obligaţia de evaluare, din moment ce, privite în ansamblu, acestea ar putea avea „efecte importante asupra mediului" în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 85/337 (a se vedea în acest sens Hotărârea Ecologistas en Acción-CODA, citată anterior, punctul 44)." (subl. n.)

2. În acest context, cu totul pertinent au criticat reclamantele legalitatea acordului de mediu atacat şi prin prisma inexistenţei în documentaţia administrativă care stă la baza emiterii acordului, a certificatului de urbanism pentru terenul supus defrişării, prevăzut de art. 8 alin.(1) din Metodologia din 10.02.2010 de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice şi private, aprobată prin Ordinul comun nr.135/84/76/1284/2010, conform căruia *„Pentru realizarea etapei de evaluare iniţială, titularul proiectului solicită emiterea acordului de mediu la autoritatea judeţeană pentru protecţia mediului, prin depunerea unei notificări privind intenţia de realizare a proiectului, însoţită de certificatul de urbanism emis în condiţiile legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, planurile anexă la acesta şi dovada achitării tarifului aferent acestei etape."*

În acest sens, se impune a reaminti că certificatul de urbanism constituie în sensul art. 6 din Legea nr.50/1991, actul de informare prin care autorităţile locale, în conformitate cu prevederile planurilor urbanistice şi ale regulamentelor aferente acestora ori ale planurilor de amenajare a teritoriului, după caz, avizate şi aprobate potrivit legii,

fac cunoscute solicitantului elementele privind regimul juridic, economic şi tehnic al terenurilor şi construcţiilor existente la data solicitării şi *stabilesc cerinţele urbanistice care urmează să fie îndeplinite în funcţie de specificul amplasamentului, precum şi lista cuprinzând avizele şi acordurile legale, necesare în vederea autorizării.*

Astfel, nu s-ar putea admite teza avansată de pârâte că proiectul a cărui aprobare au solicitat-o nu ar presupune cunoaşterea şi verificarea prealabilă a condiţiilor privind regimul juridic, economic şi tehnic al terenurilor şi construcţiilor existente la data solicitării, precum şi a cerinţelor urbanistice care urmează să fie îndeplinite în funcţie de specificul amplasamentului, elemente în absenţa cărora este previzibilă prejudicierea unor drepturi sau interese legitime ale cetăţenilor şi unităţilor administrativ-teritoriale afectate, nu doar sub aspectul protejării mediului, ci şi sub aspectul executării lucrărilor de construire în ansamblul activităţii de exploatare a carierei de lignit.

Paradoxal, răspunzând acestor critici de nelegalitate, pârâta S.C. COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA S.A., deşi susţine că în cadrul proiectului de faţă nu execută lucrări de construire, invocă în apărare faptul că pentru emiterea Acordului de mediu a fost depusă *Autorizaţia pentru executarea de lucrări nr.89/27.11.1991* emisă de Prefectura Judeţului Gorj *(f. 337 raportat la f.459, vol. II)* în scopul executării de „Deschidere şi exploatarea rezervelor de lignit din perimterul minier Pinoasa- Strămutaţi Negomir în localitatea Vîrţ-Rovinari" „obţinută la data începerii lucrărilor si valabilă pe întreaga durată de execuţie a investiţiei."

Totodată, arată că „Lucrări de extragere a lignitului, se execută în continuare, în cadrul perimetrului de licenţă aprobat, până la atingerea capacităţii de producţie ce a fost stabilită iniţial, fiind lucrări care la data începerii activităţii au fost autorizate, în conformitate cu actele normative în vigoare la aceea dată", iar „Potrivit principiului neretroactivităţii legii civile, dar şi în baza principiului de drept *„tempus regit actum"* - un act juridic se încheie în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data întocmirii lui. astfel că motivul invocat privind lipsa unei autorizaţii de construcţie şi a certificatului de urbanism este nefondat."

Se constată deci că, deşi pe de o parte pârâta beneficiară exclude desfăşurarea activităţii de defrişare ca parte componentă a activităţii ce constituie practic obiectul său de activitate – exploatarea rezervelor de lignit, pe de altă parte se prevalează în susţinerea aparentei legalităţi a procedurii de emitere a acordului de mediu tocmai de actul de autorizare a executării lucrărilor de deschidere şi exploatare a carierei de lignit în discuţie, dovedind încă o dată totală inconsecvenţă şi confuzie în dezvoltarea raţionamentelor şi apărărilor.

Potrivit art.7 alin. (1^3) din Legea nr.50/1991 (forma în vigoare la data emiterii actului atacat), *„Cu respectarea legislaţiei privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice şi private asupra mediului, în situaţia în care apar modificări pentru care este necesară emiterea unei autorizaţii de construire distinctă pentru organizarea executării lucrărilor, aceasta se emite numai dacă autoritatea competentă pentru protecţia mediului constată că modificările aduse se înscriu în limitele actului administrativ emis anterior. În caz contrar, autoritatea competentă pentru protecţia mediului reface evaluarea efectelor lucrărilor de bază şi a celor aferente organizării executării lucrărilor şi emite un nou act administrativ."* (subl. n.)

Din interpretarea coerentă a dispozițiilor ce preced, Tribunalul reține în același context, că inclusiv pentru aprobarea proiectului de defrișare asumat de pârâte, subzistă procedura de autorizare prevăzută de art. 3 lit. e din Legea nr.50/1999, pentru executarea lucrărilor prin care se organizează în fapt activitatea de exploatare a rezervelor de lignit, emiterea unui nou certificat de urbanism și apoi a unei noi autorizații de construire cu acest obiect fiind etape obligatorii, ce nu pot fi substituite prin simpla depunere a autorizației de construire pentru exploatarea carierei, invocarea principiului neretroactivității legii civile confirmând tocmai raționamentul legal al obligativității obținerii unui nou act de autorizare a efectuării *lucrărilor de excavări necesare pentru deschiderea exploatărilor de cariere și balastiere, a sondelor de gaze și petrol, precum și a altor exploatări de suprafață.*

3. De asemenea, urmează a fi reținute drept pertinente și criticile care vizează împrejurarea că acordul de mediu contestat nu prevede măsurile de compensare a lucrărilor de defrișare proiectate și declarate, în dezacord cu norma imperativă prevăzută de art. 37 din Legea nr.46/2008 privind Codul Silvic, astfel:

„(1) Pot fi scoase definitiv din fondul forestier național, doar cu condiția compensării acestora, fără reducerea suprafeței fondului forestier și cu plata anticipată a obligațiilor bănești, numai terenurile necesare realizării sau extinderii următoarelor categorii de obiective:

a) necesare explorării și exploatării următoarelor resurse minerale: cărbuni, roci utile, agregate minerale, minereuri, ape minerale, surse de energie alternativă, petrol și gaze naturale; [...]

(3) Compensarea prevăzută la alin. (1) se realizează fizic cu un teren care are de cinci ori valoarea terenului care se scoate definitiv din fondul forestier, iar suprafața terenului dat în compensare nu poate fi mai mică decât de trei ori suprafața terenului care face obiectul scoaterii din fondul forestier. [...]

(4) Terenurile cu care se realizează compensarea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie numai din afara fondului forestier național, dar limitrofe acestuia, apte de a fi împădurite. În situația în care suprafața minimă a unui teren cu care se realizează compensarea este mai mare de 20 ha, acesta poate să nu fie limitrof fondului forestier, dar trebuie să fie compact. Nu se poate realiza compensarea cu terenuri situate în zona alpină și subalpină.

(5) Pentru terenurile prevăzute la alin. (4) sunt obligatorii înscrierea în amenajamentele silvice și asigurarea administrării sau serviciilor silvice în termen de 30 de zile de la data aprobării scoaterii definitive din fondul forestier, precum și împădurirea în maximum două sezoane de vegetație.

(6) Nu se admite compensarea cu terenuri limitrofe perdelelor forestiere de protecție.

(7) În județele în care suprafața fondului forestier este sub 16% din suprafața județului, compensarea se realizează numai cu terenuri din cadrul aceluiași județ.

(8) Terenurile scoase definitiv din fondul forestier și terenurile primite în compensare dobândesc situația juridică a terenurilor pe care le înlocuiesc." (subl. n.)

În apărare, pârâta beneficiară a invocat: faptul că procedura de compensare a lucrărilor de defrișare este prevăzută de Metodologia de stabilire a echivalentei valorice a

terenurilor si de calcul a obligaţiilor băneşti pentru scoaterea definitiva din fondul forestier, din data de 17 februarie 2011, aprobată prin Ordinul M.M.P. nr. 924/2011, care prevede posibilitatea legală a achitării unei taxe de scoatere definitivă din fondul forestier naţional, fără compensarea cu alte suprafeţe de teren în schimb; faptul că art. 41 din Codul Silvic stabileşte doar obligaţii băneşti pentru scoaterea definitivă din fondul forestier, în cazul unor lucrări de interes naţional, de utilitate publică; faptul că în documentaţia tehnică aferentă proiectului s-au prevăzut lucrări de refacere a amplasamentului la finalizarea investiţiei şi că după atingerea cotelor de exploatare terenurile vor fi redate în circuitul productiv prin împădurire.

Analizând punctual aceste argumente, Tribunalul reţine că potrivit art. 41 din Legea nr.46/2008 privind Codul Silvic, invocat de pârâtă, *„(1) Pentru terenurile scoase definitiv din fondul forestier, în cazurile prevăzute la art. 36 şi 37, obligaţiile băneşti sunt următoarele:*

a) taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier, care se achită anticipat emiterii aprobării de scoatere definitivă şi se depune în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinaţie silvică, aflat la dispoziţia autorităţii publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) contravaloarea terenului scos definitiv din fondul forestier, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor proprietate publică a statului, făcându-se venit la fondul de conservare şi regenerare a pădurilor;

c) contravaloarea pierderii de creştere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilităţii tehnice, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor proprietate publică a statului, făcându-se venit la fondul de conservare şi regenerare a pădurilor;

d) contravaloarea obiectivelor dezafectate; în cazul pădurilor proprietate publică a statului, aceasta se achită administratorului, iar pentru celelalte categorii de proprietate forestieră se achită proprietarului;

e) cheltuielile de instalare a vegetaţiei forestiere şi de întreţinere a acesteia până la realizarea stării de masiv, numai pentru cazurile prevăzute la art. 36 alin. (2) şi la art. 37 alin. (1), sume care se depun în fondul de conservare şi regenerare a pădurilor.

(2) Obligaţiile băneşti prevăzute la alin. (1) lit. b)-e) se achită anticipat predării-primirii terenului scos din fondul forestier."

Nici un text normativ nu prevede excluderea vreunei categorii de obiective proiectate care implică scoaterea definitivă de terenuri din fondul forestier naţional, de la obligaţia compensării acestora, fie că ar avea caracter de utilitate publică sau nu, iar din coroborarea textelor normative de mai-sus, rezultă cu evidenţă că toate obligaţiile băneşti prevăzute de art. 41 din Codul Silvic sunt distincte de obligaţia compensării, cumulându-se, de altfel, cu aceasta.

În acelaşi timp, se constată că aşa-numitele „lucrări de refacere a amplasamentului la finalizarea investiţiei" şi de redare a terenurilor în circuitul productiv prin împădurire

după atingerea cotelor de exploatare, pe care le conține Memoriul tehnic la Decizia etapei de evaluare inițială, pot fi considerate în cel mai facil mod drept iluzorii și superflue, lipsite de orice legătură cu situația reală previzibilă a terenurilor supuse unor lucrări de excavare sine die, pentru care refacerea amplasamentului și redarea în circuitul productiv prin împădurire n-ar putea fi realizate nici în următorii 50 de ani în raport cu efectele produse de industria extractivă asupra solului.

Pentru toate considerentele ce preced, având în vedere incidența dispozițiilor art.1 alin.(1) și art.8 alin.(1) din Legea nr.554/2004 și în baza art.18 alin.(1) teza I din Legea nr.554/2004, Tribunalul va anula actul administrativ dedus controlului de legalitate, apreciind totodată că, în raport cu motivele reținute privind nelegalitatea acordului de mediu atacat, nu se mai impune și analizarea criticilor ce vizează încălcarea cerințelor de publicitate aferente procedurii de adoptare a acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepția inadmisibilității acțiunii.

Admite acțiunea formulată de reclamanții GREENPEACE CEE ROMANIA, CUI: 22747989, cu sediul în București, sector 2, Str. Ing. Vasile Cristescu nr. 18 și ASOCIAȚIA BANKWATCH ROMÂNIA, CUI: 30796869, cu sediul în București, sector 1, Bd. Dinicu Golescu nr. 41, bl. 6, sc. 1, et. 1, ap. 5, în contradictoriu cu pârâții AGENȚIA DE PROTECȚIE A MEDIULUI GORJ, cu sediul în Târgu Jiu, Str. Unirii nr. 76, jud. Gorj și S.C. COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA S.A., cu sediul în Târgu Jiu, Str. Alexandru Ioan Cuza nr. 5, corp A, et. 3, jud. Gorj.

Anulează Acordul de mediu nr. GJ – 15 din 19.11.2012 emis de pârâta Agenția pentru Protecția Mediului Gorj.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Calea de atac se depune la sediul Tribunalului București.

Pronunțată în ședință publică azi, 17.02.2015.

PREȘEDINTE	GREFIER
LAVINIA MAGDALENA BULGARU	RĂZVAN MIHAI SANDA

Tehnored. jud. L.M.B./6 ex.